

OSTRAVSKÉ DNY
festival nové a experimentální hudby
2019
OSTRAVA DAYS
new and experimental music festival

ČT / THU • 29. 8. 2019

Staré koupelny, Důl Hlubina / BrickHouse, Hlubina Coal Mine

19:00

STRING QUARTET NIGHT

ČÁST 1 / PART 1

Quatuor Bozzini

Quatuor Bozzini je od roku 1999 originalním zjevem na poli nové, experimentální a vážné hudby. Jeho radikálně současný přístup popohání hyperkreativní montréalskou scénu vpřed a umožňuje jí překračovat vlastní hranice. Soubor se nespokojuje se zavedeným interpretačním přístupem, nebojí se riskovat a odvážně se vydává dosud neprozkoumanými cestami. Repertoár kvarteta je ohromný a obsahuje rozmanitá díla, jejichž kvalita je členy soubory přísně posuzována – zároveň je výběr skladeb imunní vůči různým „modním trendům“. Na objednávku kvarteta vzniklo přes dvě stě skladeb a soubor dále v premiéře uvedl více jak tři sta děl. Quatuor Bozzini je oceňován pro svou „pronikavou hudebnost a nesmírnou citlivost“ (*Musicworks*, Kanada) a od serveru *Bandcamp Daily* si vysloužil označení „jedno z nejsmělejších smyčcových kvartet na celém světě“. Aby se soubor nepřestal umělecky vyvíjet, pořádá „hudební laboratoře“ *Composer's Kitchen*, *Performer's Kitchen* a *Bozzini Lab*, v jejichž rámci pracuje se skladateli a interprety nastupující generace a podporuje je. Kvarteto rovněž založilo svůj label *Collection QB*, kde vydalo řadu nadšeně přijatých nahrávek, z nichž mnohé stanovily nová měřítka kvality.

Since 1999, Quatuor Bozzini has been an original voice in new, experimental and classical music. Their skew is radically contemporary, propelling the hyper-creative Montréal scene, and beyond. Not content to parlay received wisdom, the quartet cultivates an ethos of risk-taking, and boldly venture off the beaten track. With rigorous qualitative criteria, they have nurtured a vastly diverse repertoire, unbiased by the currents of fashion. This has led to close to two hundred commissioned pieces, as well as over three hundred premiered works. Praised by its “intense musicality and immense

sensitivity” (*Musicworks*, Canada), Quatuor Bozzini was qualified in the *Bandcamp Daily* as “one of the most daring string quartets of the entire world”. To ensure continual development in their art, the quartet’s musical laboratories, the *Composer’s Kitchen*, *Performer’s Kitchen* and *Bozzini Lab*, work to mentor and support new generations of composers and performers. The quartet runs its own recording label, Collection QB, and has issued critically acclaimed albums, many of which have become reference recordings in the discipline.

Carlos Soria – Post Mortem Visions (2018)

Carlos Soria (1996) se narodil v Limě (Peru). Svou hudební dráhu započal jako klavírista-samouk, ale ve věku 11 let byl přijat na Národní konzervatoř v Peru v oboru hra na klarinet. Ačkoliv se v průběhu studia vyvinul ve velmi zdatného instrumentalistu, rozhodl se, že chce tvořit svou vlastní hudbu a změnil své studijní zaměření na hudební kompozici. Příležitostně stále vystupuje jako interpret, především jako klavírista v oblasti komorní hudby (provedl např. Messiaenův *Kvartet pro konec času*). Rovněž se snaží uplatnit jako inženýr a miluje matematiku, kterou se pokouší využít i ve své hudbě – ovšem při zachování jejího emocionálního účinku.

Smyčcový kvartet *Post Mortem Visions* (Posmrtné vize), zkomponovaný v roce 2018, je o tom, co bychom mohli spatřit ve vesmíru, až opustíme své tělo a vydáme se na cestu k Bohu. Během našeho stoupání se pohybujeme automaticky a jediná schopnost, která nám zbývá, je schopnost pozorovat okolí. Hudba z kosmických objektů k nám tak doléhá pokaždé, když se na ně zadíváme. Z hudebního hlediska v kompozici uplatňuji experimentální i tradiční prvky a také využívám rozličné matematické postupy – série, sekvence, permutace, proporcionalitu a funkce, které vztahují k hudební struktuře. Skladba sestává z devíti částí, které jsou uspořádány následovně: části 1–7 jsou o smrti, části 8–9 jsou o znovuzrození.

Carlos Soria

Carlos Soria – Post Mortem Visions (2018)

Carlos Soria (1996) was born in Lima, Peru. He taught himself piano at a young age, and at the age of 11, he was accepted to the National Conservatory of Peru as a clarinet student. Soria developed proficiently as an instrumentalist but decided to pursue his own music, and switched his studies to music composition. Occasionally he still performs, mainly chamber music as a pianist (e.g. Messiaen’s *Quartet for the End of Time*). Soria is also pursuing a career in engineering - he tries to apply his love of math to his music, while preserving its emotional impact.

Post Mortem Visions, a string quartet composed in 2018, is about the things that we might gaze at after we leave our body, on the path to God's place. After we ascend, we move in automatic motion with only the ability to observe. There, music comes from cosmic objects as we observe them. Musically, the composition features experimental and traditional elements, and draws on mathematical operations like series, sequences, permutations, proportions and functions. It consists of nine movements: movements 1–7 are about death, and movements 8–9 are about rebirth.

Carlos Soria

Petr Kotík – Smyčcový kvartet č. 1 (2007–2009)

Petr Kotík (1942, Praha) je nezávislým skladatelem a hudebníkem. Jako flétnista a dirigent interpretuje vlastní kompozice i díla skladatelů, kteří náleží do okruhu umělců, s nimiž spolupracuje. Kotíkovy aktivity byly vždy vedeny úsilím vyrovnat se s uměleckými a hudebními otázkami dneška. Jeho technická vybavenost jako výkonného umělce mu umožňovala realizovat náročné projekty, často považované za nerealistické. Od počátku své dráhy spolupracoval s hudebníky vynikajících kvalit, což je jeden z důvodů, proč projekty, které inicioval, uspěly. Je znám jako zakladatel a iniciátor mnoha ansámbľů (v Praze *Musica Viva Pragensis* a *QUaX Ensemble*, v New Yorku *S.E.M. Ensemble* a *S.E.M. Orchestra*, v Ostravě *Ostravská banda* a *ONO*) a řady projektů (např. *Festival hudby výjimečných délek* v Praze, *Ostravské dny*, *Dny nové opery Ostrava NODO*, *Beyond Cage Festival* v New Yorku). Jako skladatel je Kotík autodidakt, i když kompozici studoval – nejdříve soukromě v Praze u Vladimíra Šrámka a hlavně Jana Rychlíka (1960–1963), následně na Vídeňské hudební akademii u Karla Schiskeho a Hannse Jelinka (1963–1966). Již v začátcích své kariéry byl ovlivněn myšlenkami a koncepty Johna Cage, ke kterým se později přidaly texty Gertrudy Stein, R. Buckminstera Fullera a Ezry Pounda. Jeho skladatelská tvorba zahrnuje symfonická, komorní i operní díla. Kotík je uměleckým ředitelem Ostravského centra nové hudby, žije a pracuje v New Yorku a Ostravě.

Smyčcový kvartet č. 1, Vzpomínky na Jana vznikl v době od podzimu 2007 do května 2009. Myšlenka na skladbu pro toto obsazení se vynořila poprvé na Ostravských dnech 2007, kdy hrál *FLUX Quartet Smyčcový kvartet (1923)* Kurta Weilla a *Metamorphoses nocturnes (1953)* Györgye Ligetiho. V jednověté, asi pětadvacetiminutové skladbě se objevují hudební myšlenky, které přes svoji různorodost tvoří ve výsledku jednolitý celek.

Petr Kotík

Petr Kotík – String Quartet No. 1 (2007–2009)

Petr Kotik (1942, Prague) has been an independent composer and musician throughout his professional life. A flautist and conductor, he performs both his own music and works by composers whom he regards as relevant to his own musical concerns. Kotik's activities have always been guided by his sense of contextual issues

within today's art and music. Kotík's abilities as a performer have enabled him to realize projects often thought to be unrealistic. The projects Kotík has undertaken succeed partly thanks to his association with outstanding musicians. Kotík has founded and directed many music groups (Musica viva Pragensis and QUaX Ensemble in Prague, the S.E.M. Ensemble and Orchestra of the S.E.M. Ensemble in New York, Ostravská banda and ONO Orchestra in Ostrava), and numerous projects (The festival of "Music of Extended Duration" in Prague, Ostrava Days, New Opera Days Ostrava, and Beyond Cage Festival in New York). Although Kotík can be identified as a self-taught composer, he studied composition privately in Prague with Vladimír Šrámek and mainly with Jan Rychlík (1960–1963), and later studied at the Akademie für Musik in Vienna with Karl Schiske and Hanns Jelinek (1963–1966). Since the early stages of his career, Kotík has been influenced by the ideas and concepts of John Cage and later by the texts of Gertrude Stein, R. Buckminster Fuller, and Ezra Pound. His work spans symphonic compositions, chamber works and opera. Kotík is the artistic director of Ostrava Center for New Music and lives and works in New York City and Ostrava.

String Quartet No 1, Erinnerungen an Jan, was composed between the autumn of 2007 and May 2009. The idea to write a piece for string quartet followed Kotík's attendance of a concert by FLUX Quartet at Ostrava Days Festival in August 2007. In particular, the performance of quartets by Kurt Weill (1923) and György Ligeti (1953) impressed Kotík to such a degree that he decided to compose a string quartet himself. The one-movement piece, about 25 minutes in duration, combines ideas, which function well together despite their dissimilarities.

Petr Kotík

Johanna Magdalena Beyer – Music of the Spheres (1938)

Johanna Magdalena Beyer (1888–1944) byla původem německá skladatelka a klavíristka, která na konci roku 1923 emigrovala do USA a během 30. a 40. let zde vytvořila několik originálních kompozic. Jméno této autorky není všeobecně příliš známé, jedná se však o svéráznou uměleckou osobnost, jež si zasluhuje pozornost. O jejím životě na Starém kontinentě toho bohužel nevíme příliš mnoho, dle dostupných zdrojů studovala v Německu hru na klavír a hudební teorii na konzervatoři. Před svou emigrací pobývala v letech 1911–1914 v New Yorku, kde se o zhruba deset let později také natrvalo usadila. Z dnešního pohledu je zajímavé, že Beyer v USA studovala kompozici u Henryho Cowella a některé své skladby psala pro rozličné skupiny bicích nástrojů, což její dílo sblížuje např. s ranou tvorbou Johna Cage. Oba zmínění umělci na konci 30. let také experimentovali s využitím elektronických nástrojů a Beyer Cage v tomto ohledu dokonce „předstihla“ – její *Music of the Spheres for three electrical instruments or strings* byla vytvořena už v roce 1938, Cageova proslulá *Imaginary Landscape no. 1* pak vznikla až v

roce 1939. V umění na podobných „prvenstvích“ sice příliš nezáleží, nicméně tento fakt vhodným způsobem dokresluje progresivní orientaci J. M. Beyer.

Music of the Spheres nebyla původně samostatnou skladbou, jedná se o fragment z politické opery *Status Quo*, na které autorka pracovala přibližně od roku 1937. Z tohoto díla se zachoval pouze slovní popis a dvě hudební části – *Dance* (pro velký orchestr) a právě *Music of the Spheres*. Z podtitulu kompozice není zcela zřejmé, jaké elektronické nástroje mají být využity; při pohledu na partituru však zjistíme, že by měly být schopné realizovat *glissando* a kontinuální změny dynamiky. Jako „ideální“ nástroj se tak, vzhledem k době vzniku skladby, nabízí např. theremin nebo Martenovy vlny. Kompozice však velmi dobře funguje i při využití tradičních smyčcových nástrojů. Důvodem je, že samotná struktura díla je neotřelá a při poslechu působí značně dynamicky a proměnlivě. Celkový umělecký účinek *Music of the Spheres* pak umocňuje mystický název skladby, který její vyznění nezaměnitelným způsobem zabarvuje a činí z ní jakousi utopickou hudební vizi.

Petr Zvěřina

Johanna Magdalena Beyer – Music of the Spheres (1938)

Johanna Magdalena Beyer (1888–1944) was a German composer and piano player who emigrated to the USA and created several original compositions there in the 30s and 40s. Despite being a peculiar artist deserving of attention, she is not a household name. Unfortunately, we do not know much about her early life in Europe, but according to the available sources, she studied the piano and music theory at a conservatory in Germany. Before her emigration, she lived in New York City from 1911 to 1914. She would go on to permanently live there ten years later. From a modern perspective, it is interesting to note that Beyer studied composition with Henry Cowell in the US, and wrote some of her compositions for diverse groups of percussive instruments, which makes her work akin to the early works of John Cage. Both Cage and Beyer also experimented with the use of electronic instruments in the late 30s, and Beyer even outran Cage in this respect. Her piece *Music of the Spheres for three electrical instruments or strings* was created in 1938, while Cage's famous piece *Imaginary Landscape No. 1* was composed one year later in 1939. Although art is not about winning, this fact poignantly illustrates the progressive orientation of J. M. Beyer.

Music of the Spheres was not originally a freestanding piece. It is a fragment from the political opera *Status Quo*, which Beyer had been working on since approximately 1937. What has remained from this opera are only the textual description and two music parts: *Dance* (for a large orchestra) and *Music for the Spheres*. It is not entirely clear from the subtitle of the composition which electronic instruments should be used in the performance of the work, but the score indicates that they should be capable of achieving *glissando* and continuous changes in dynamics. With respect to the time of the composition's creation, the Theremin or Ondes Martenot seem to be “ideal” instruments

for its interpretation. Nevertheless, the composition works very well even when performed on traditional string instruments. This is possible only thanks to the piece's novel structure, which gives the work an impression of being very dynamic and volatile in performance. The overall artistic effect of *Music of the Spheres* is amplified even more by the mystical name of the composition, which endows the work with an air of uniqueness, rendering it into a Utopian musical vision of sorts.

Petr Zvěřina

Christian Wolff – Out of Kilter (String Quartet 5) (2019)

Christian Wolff (1934) studoval klavír u Grety Sultan a krátce skladbu u Johna Cage. V kompozici je víceméně samouk, důležitá pro něj byla díla Johna Cage, Mortona Feldmana, Davida Tudora a Earle Browna, a také dlouhodobá spolupráce s Corneliem Cardewem a Fredericem Rzewskim. Ve svých skladbách se zaměřuje především na to, jak poskytnout interpretům (profesionálním i amatérským) při provádění skladby různé stupně svobody. Počínaje rokem 1953 byla řada jeho kompozic využita nebo zadávána Mercem Cunninghamem. Wolff je také aktivní jako klavírista a improvizátor (např. s Takehisou Kosugim, Larry Polanskym ad.). Vyučoval na Harvardu a rovněž na Dartmouth College, obdržel řadu cen a grantů od American Academy of Arts and Letters či Deutschen Akademischen Austauschdienstes (DAAD) Berlín. Ostravských dnů se jako lektor i interpret účastní pravidelně od jejich vzniku v roce 2001.

Out of Kilter (Smyčcový kvartet č. 5) – Toto dílo vzniklo na objednávku souboru Quatuor Bozzini, pro který bylo zároveň napsáno. (Slovo „Kilter“ v názvu skladby znamená „běžný způsob představení něčeho“ či „rovnovážný stav“, vyskytuje se však pouze ve frázích „off kilter“ a „out of kilter“, jež značí absenci tohoto způsobu nebo vychýlení z tohoto stavu.) Kompozice sestává z devíti částí či drobných vět, z nichž každá využívá jeden nebo dva způsoby prodlevy, jako je kontrapunkt se zdvojením (rozmanitost zvučnosti), omezené využití tónových výšek (variace na mé velmi rané skladby), přísná/volná koordinace jednotlivých hráčů, využití/absence pulzu, vypůjčený hudební materiál (Bach, politicky angažovaná lidová hudba, mé skladby – přičemž nic z toho nemusí být nutně rozpoznatelné) atd. Tónové výšky jsou důsledně určeny mikrosystémy, rytmy jsou odvozeny buď z kontrapunktu (augmentace, diminuce), nebo jsou vytvořeny volně, či *ad hoc*.

Christian Wolff

Christian Wolff – Out of Kilter (String Quartet 5) (2019)

Christian Wolff (1934) studied piano with Grete Sultan and composition, briefly, with John Cage. Though he is mostly self-taught as a composer, the works of John Cage, Morton Feldman, David Tudor, and Earle Brown have been important to him, along with

long associations with Cornelius Cardew and Frederic Rzewski. His work has been especially concerned with allowing performers (both professional and amateur) various degrees of freedom in the performance process. A number of pieces, from 1953 on, have been used or commissioned by Merce Cunningham. Wolff is also active as a performer and improviser (collaborating with, among others, Takehisa Kosugi and Larry Polansky). He has taught at Harvard and at Dartmouth College and received awards and grants from the American Academy of Arts and Letters and Deutschen Akademischen Austauschdienstes (DAAD) Berlin. Christian Wolff has been involved with Ostrava Days since 2001, both as a lecturer and as a musician.

Out of Kilter (String Quartet 5) – This quartet was commissioned by and written for the Bozzini Quartet. (“Kilter” means something like a normal way of presenting something, though it’s only used in the phrases “off kilter” or “out of kilter”.) The music comes in nine parts or small movements, each with one or two sustaining procedures, e.g., counterpoint with doubling (variety of sonority); restricted use of pitches (a variation on my very early music); strict coordination/free coordination of individual players; use of pulse/absence of pulse; material drawn from other music (Bach, political folk music, a piece of my own, none of which are necessarily recognizable); etc. Pitches are determined consistently by micro-systems, rhythms are either derived out of counterpoints (augmentation, diminution) or are made freely or *ad hoc*.

Christian Wolff

Ana Sokolović – Commedia dell’arte II (2012)

Skladatelka Ana Sokolović je významnou osobností soudobé hudby, a je tak respektována a uznávána v Kanadě i na mezinárodním poli. Autorčiny kompozice prostupují balkánské rytmy a jsou ovlivněny různými uměleckými odvětvími. Stále se rozrůstající okruh jejich posluchačů přitahuje a fascinuje zejména nevídaná míra fantazie, kterou tato díla oplývají. Sokolović má na svém kontě řadu úspěšných a prestižních spoluprací s kanadskými orchestry, předními hudebními umělci a také mnoha quebeckými komorními soubory. Její rozmanitá tvorba, za níž obdržela velké množství vyznamenání a cen, zahrnuje rovněž opery – např. její opera *The Midnight Court* byla uvedena v Royal Opera House v Covent Garden. Kromě skladatelských aktivit se věnuje i pedagogické činnosti a působí jako profesorka kompozice na Montrealské univerzitě.

Commedia dell’arte, nevyčerpatelný zdroj charakterů, jenž mě od dětství uchvacuje. Postavy, které se ustálily v rámci původně improvizovaných divadelních vystoupení na italských ulicích, představují vlastně archetypální charaktery, jež můžeme nalézt v každé společnosti po celém světě. Ať už se jedná o postavy překypující životem a energií či o ty, které nás dojímají, jsou zábavné a směšné, anebo naopak sarkastické a vychytralé... každá postava inspirovala jednu větu mé kompozice. *Commedia dell’arte* v současnosti tvoří

cyklus tří tematicky propojených skladeb pro smyčcové kvarteto – je však možné, že v budoucnu budou přidány další charaktery.

Commedia dell'arte II

IV. Isabella

V. Pantalone

VI. Zanni

VII. Ruzzante

Ana Sokolović

Ana Sokolović – Commedia dell'arte II (2012)

An important figure in contemporary music, the composer Ana Sokolović has distinguished herself both in Canada and internationally. Her works, infused with Balkan rhythms, are influenced by different artistic disciplines and seduce an ever-growing audience, drawing them into a vividly imagined world. Her success is revealed through prestigious collaborations with Canadian orchestras, leading artists on the musical scene, as well as many Quebecois chamber music ensembles. Her varied repertoire, which has received numerous awards and prizes, includes several productions of her operas, such *The Midnight Court*, which was produced at the Royal Opera House Covent Garden. In addition to her activities as a composer, Ana Sokolović is also a professor of composition at the University of Montreal.

Commedia dell'arte, an inexhaustible source of characters, impressed me from my childhood. The characters, initially a theater of improvisation of the street in Italy, present truly the archetypes of the characters of every society in the world. Alive, funny, touching, ridiculous, exuberant, cunning or sarcastic, each character inspired one of the movements of my work. This cycle brings together three compositions for string quartet connected with the same theme. There is a possibility that other characters will be added in the future.

Commedia dell'arte II

IV. Isabella

V. Pantalone

VI. Zanni

VII. Ruzzante

Ana Sokolović

Slavíková Quartet

Těleso tvoří hráči ostravské hudební scény. Bylo sestaveno houslistkou Pavlou Slavíkovou na základě výzvy Ostravského centra nové hudby právě pro dnešní příležitost.

Slavíková Quartet is a newly founded group consisting of four musicians from Ostrava. The quartet is named after the violinist Pavla Slavíková, who formed the quartet following an open call from the Ostrava Center for New Music.

Lucie Vítková – NINE (2018)

Lucie Vítková (CZ/USA) je skladatelka, improvizátorka a performerka. Ve své současné tvorbě se zajímá o společensko-politické aspekty hudby ve vztahu ke každodennímu životu a také o opětovné používání odpadu k vytváření zvukových kostýmů. V roce 2017 byla nominována na cenu Herb Alpert Awards in the Arts, obdržela objednávku od uměleckého centra Roulette Intermedium (New York) a v roce 2018 se zde stala rezidentní umělkyní. Dala dohromady dva soubory – NYC Constellation Ensemble a OPERA Ensemble. Mimoto se věnuje svému výzkumu v rámci doktorského studia na Kolumbijské univerzitě a Newyorské univerzitě.

Skladba *NINE* trvá devět minut, během nichž jsou interpreti konfrontováni s mou zvukovou partiturou, jakož i svými vlastními projevy. Jsou uzavřeni v prostředí různých hlasů; musejí sledovat nahrávku ve svých sluchátkách a mobilních telefonech (které mají před sebou) a k tomu ještě poslouchat zvuk celého kvartetu. Při provedení skladby by se hráči měli nacházet ve stavu rozpolceného vnímání, v němž je jejich pozornost rozptýlena do několika směrů a jsou rozrušeni do takové míry, že téměř nemohou hrát.

Lucie Vítková

Lucie Vítková – NINE (2018)

Lucie Vítková (CZ/USA) is a composer, improviser and performer. In her recent work, she has been interested in the socio-political aspects of music in relation to everyday life and in reusing trash to build sonic costumes. She was nominated for the 2017 Herb Alpert Awards in Arts, was commissioned by the Roulette Intermedium (NYC) in 2017, and became a Roulette resident artist in 2018. Vítková has formed two ensembles – NYC Constellation Ensemble and OPERA Ensemble. She is currently working on her PhD in composition at Columbia University (NYC) and New York University.

NINE is a string quartet that lasts nine minutes, during which the musicians are exposed to an audio score as well as to their own expression. The musicians are enclosed in an environment of various voices; they have to follow a recording in their headphones as well as from the speakers of a cellphone in front of them, while listening to the overall sound of the whole quartet. To play the piece, the performers should find themselves in a state of divided perception, where they are immersed in multiple directions at the same time, almost distracted from performing.

Lucie Vítková

James Helgeson – Smyčcový kvartet (2018)

James Helgeson je skladatel a vědec žijící v Berlíně. Studoval na Curtis Institute of Music (Filadelfie), bakalářský titul získal na Oberlin College and Conservatory of Music a dále se vzdělával na École normale supérieure (Rue d'Ulm) v Paříži a Univerzitě Paříž VII. V současné době je studentem doktorského studijního programu v oboru hudební kompozice na Royal Holloway (Londýnská univerzita). Rovněž získal doktorát na Princetonské univerzitě – ve svém výzkumu se zabýval renesančními teoriemi souvisejícími s hudbou a poezií; přednášel na Cambridgeské, Kolumbijské a Nottinghamské univerzitě. Je autorem dvou monografií z oblasti renesančních studií a nyní vyučuje na Barenboim-Said Academy v Berlíně – jedná se o vzdělávací instituci, která navazuje na aktivity West-Eastern Divan Orchestra a snaží se touto formou přispět k mírovému řešení konfliktů na Blízkém východě.

Smyčcový kvartet – první věta této skladby byla napsána v červenci 2018 a lze ji chápat jako určitý žalozpěv za Olivera Knussena. Skicu druhé věty jsem vytvořil již dva roky předtím; původně byla koncipována jako jízlivá reakce na politické změny, avšak vyvinula se v abstraktnější téma, které bych popsal jako „zvažování obtížných rozhodnutí“ – hudebních i jiných. Kvartet nepřímo reflektuje můj odchod z „deštivých ostrovů“ a jeho pomyslný podtitul by mohl znít: „*Tristia britannica*“ („Smutné britské záležitosti“).

James Helgeson

James Helgeson – String Quartet (2018)

James Helgeson is a composer and scholar based in Berlin. His first degree was from the Curtis Institute of Music (Philadelphia), followed by a bachelor degree at Oberlin College and Conservatory of Music as well as studies at the École normale supérieure (Rue d'Ulm) in Paris and the University of Paris VII. He is currently a doctoral candidate in Music Composition at Royal Holloway, University of London. He holds a doctorate from Princeton University, where he worked on the subject of Renaissance theories of music and poetry, and has taught at Cambridge, Columbia, and Nottingham. He is the author of

two monographs in Renaissance studies and teaches at the Barenboim-Said Academy in Berlin, a peace project connected to the West-Eastern Divan Orchestra.

String Quartet – The first movement of this quartet was written in July 2018 as a threnody for Oliver Knussen. The second movement, first drafted two years before, began as a caustic response to political change, but developed into an abstract consideration of “difficult decisions”, musical and otherwise. The quartet responds obliquely to my departure from the rainy islands and has a tacit subtitle: “*Tristia britannica*” (“Sad British things”).

James Helgeson

Devin Maxwell – Cloudseeding 10 (2018)

Devin Maxwell, PhD je skladatel, perkusionista a podnikatel činný v oblasti hudebních technologií. Jeho komorní hudba byla deníkem *New York Times* popsána jako „vlídný virvál ... se zatvrzele vytloukanými clustery“ a jeho orchestrální díla přirovnal časopis *American Record Guide* k „nádherné skládance ... proplétající se mezi drnkavými zvuky a pedálovými tóny, z nichž povstávají pyramidovité melodie“. Jeho hudbu si objednaly či nastudovaly např. soubory mmm... (Tokio), Next Ensemble (Utah) či Skyros Quartet (Seattle) a autorovy skladby zazněly např. v klubech a sálech BLIM (Vancouver), Monkeytown, Ontological Theater, The Stone (New York), the Wulf (Los Angeles), dále na univerzitách Dartmouth College, Kolumbijské univerzitě nebo Newyorské univerzitě a na festivalech New York Electronic Music Festival, Ostravské dny, Tage Aktueller Music (Německo) atd. V současnosti je vedoucím programu Kompozice a hudební technologie na Westminster College School of Music, kde absolvuje uměleckou rezidenci se svým souborem Red Desert.

Skladba *Cloudseeding 10* byla napsána pro soubor Tribeca Ensemble a je poslední ze série děl, které jsem složil na téma modifikace počasí. Kompozice prozkoumává zejména individuální mocenskou dynamiku v rámci hranic většího systému.

Devin Maxwell

Devin Maxwell – Cloudseeding 10 (2018)

Devin Maxwell, PhD is a composer, percussionist, and music technology entrepreneur. His chamber music has been described as “amiably strident ... clusters hammered insistently” by the *New York Times* and orchestral works “a beautiful puzzle, ... fitting between plucks and pedals that build pyramid melodies” by the *American Record Guide*. As a composer, he has recently been commissioned or presented by e.g. mmm... (Tokyo), the Next Ensemble (Utah), or the Skyros Quartet (Seattle) and featured at BLIM

(Vancouver), Monkeytown, Ontological Theater, The Stone (New York), the Wulf (Los Angeles), Columbia University, Dartmouth College, New York University, New York Electronic Music Festival, Ostrava Days (Czech Republic), or Tage Aktueller Music (Germany), among others. He is currently the Director of Composition and Music Technology at Westminster College as an artist-in-residence with his ensemble, Red Desert.

Cloudseeding 10 was written for the Tribeca Ensemble and is the final piece in a series of pieces that I had been composing about weather modification. This one, in particular, explores individual power dynamics within the confines of a larger system.

Devin Maxwell